

ELSA SALONEN

Studies of the Eternal Cycle

3.11.–26.11.2017

Usein myytit tuntuvat ennustavan tieteen myöhemmin tekemiä oivalluksia. Eri kulttuureissa on vuosituhansia kuviteltu tähtien muodostavan eläin-, ihmis- ja kasvihahmoja yötaivaalle. Nyt elävien organismien lähes kaikkien ainesosien tiedetään olevan peräisin ikivanhoista, kuolleista tähdistä. Tähän tutkimukseen pohjautuu uusi maalaussarjani 'We Are All Made of Stardust'. Se on maalattu lasille aidoista kivi- ja rautameteoriiteistä jauhetuilla pölyillä. Teosten malleina on käytetty 1600-luvun tähtikartastojen kuvituksia eri tähdistöistä.

“Aurinko ja planeetat ovat kierrätysmateriaalia. Vain vetyä ja heliumia syntyi alkuräjähdyksessä, kaikki muu (esimerkiksi elävien olentojen hiili) on peräisin ammoin kuolleitten tähtien sisuksista, jossa se on syntynyt vedystä ja heliumista fuusioitumalla” selvittää avaruustähtitieteen emeritusprofessori Esko Valtaoja, jonka kanssa kävimme sähköpostikeskustelua teosten teemoista.

Elämän suurissa sykleissä olemme kaikki sisaruksia, samojen tähtien lapsia. Ilvekset, paratiisilinnut ja ajomiehet ovat kaikki tieteen todistamia jatkeita minuudesta. Emme vain ole tähtien jälkeläisiä vaan loputtomien elämän syklien lain mukaisesti todennäköisesti myös päädyimme takaisin tähdiksi, ehkä aloittaaksemme syklin taas alusta. Valtaoja jatkaa sähköpostiaan: *“Parhaan arvion mukaan joskus 5-6 miljardin vuoden kuluttua Auringon paisunut ulkoreuna hipoo Maata, jonka pintakerrokset sulavat ja kaasuuntuvat. Suuri osa tästä kaasusta haihtuu sitten aikanaan Auringosta ulos avaruuteen. Voi siis sanoa, että ainakin meidän atomimme palaavat takaisin tähtiin - ja kenties aikanaan tiivistyvät uusiksi tähdiksi ja planeetoiksi.”*

Loputon kiertokulku tähdistä meihin ja takaisin pitää sisällään lukemattomia lyhyempiä elämänkiertoja. Kukat kuihtuvat ja ruumiit kalpenevat. Luonnon kiertokulussa tämä energia ei häviä vaan vaihtaa vain muotoaan. Maantuvat organismit muuttuvat energiaksi uudelle elämälle. Niin lyhyellä kuin mittamattoman pitkällä aikavälilläkin, elämänenergia näyttyy ikuisena. Näyttelyssä meteoriittimaalausten kanssa elämän loputtomasta kiertokulusta vuoropuhelevat kaksi valkaistuilla kukilla ja niistä uutetuilla väreillä toteutettua installaatiota.

Maailmankuvamme laajenee koko ajan. Käsitksemme oman itsemme rajoista, elämän jatkumoista ja ajasta saavat toistuvasti uusia määritelmiä. Koemme omana aikakautenaamme itsemme niin irtonaisina ympäristöstämme, että kulutamme sen siksi hiljalleen loppuun? Todellisuudessa olemme kaikki toisiimme loputtomasti kietoutuneita, kuoleman kerta toisensa jälkeen päihittäneitä -ja päihittäviä, samojen tähtien jälkeläisiä. Tämän jokaöisen, valosaasteita pakenevan muistutuksen halusin tallentaa uusiin maalauksiini.